

جواب سوالا سرار

۱۱۱

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران
شیدالله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر
شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمیشود
شهرالملك ۱۳۳ بدیع

BP
320
M35
v.99
c.1

این کتاب مستطاب جواهرالاسرار که شروع و ختام
آن مزین به دستخط مبارک جمالقدم روح ماسواه
وبخط جناب میرزا منیر میباشد را سرکار خانم
بهیه ورقا علیها بهاءالله مرحمت فرموده اند و
حسب الامراصل آن بارض اقدس ارسال شده است

۱۵ شهرالقول ۱۳۳

۳۵/۹/۱۵

و بخت آن بطرف فرستاد، و بادهاء و خمر بفضاء اندازد و اگر لک
بعض ما اگر منزه عما یطیقه نفوس و تحله بقدر لک برفع صفا
البغضین و اعلام لها فقیق و اسرارها بان یوید فی مذکر از هر
ارحم الرحمن و معطر آب نین با علم بان چنانکه معطران بفر
فر اول الاسر بان ارحم الخلفه از کس که تا نوالیوم فراداض کمر
ما امنوا بر سر له ازین اهلکمر له بقدرته و قاضی هم علی همه و جلد هم
سراج از لیسنه فرشته که حدیثه ویم آخر حضور عنهم و خفتند و هم
و خالفوا بهم و نازعوا هم و حاروا لهما و با حربه ما فرود
بر کس و لا بولای کس بر کس و هم و حویر خرقه و هم
و هر جوهر و رنگ یا ای لها شرف بدها المعرفه و است کن
خبر فیه انکله لا تعرف سر ما ذکرناه لک با فضل الهی
الایمان و لست بموفق فرایر له و منطه سیر هر و بر طالع حکم
و مخازن و حبه و معادن علمه و علمون ازین ما جاهد و فرایر له

و ما وجد دار الجنة الايمان في فضل الايمان و ما بلغوا المعارج
 الروحانية و ما وصلوا الى مدارج الشريعة في سبيل التمسيد و جواهر
 التجرید و فاجتهدوا في آخر في معرفة هذا المقام لكشف الغطاء عن
 وجه قديم و تكون من اهل جن جنات و هم سرحد به الشهد
 جبرائیم الجبروت و تطلع بسرار الملكوت و موزاة الهوت
 في الارض الهوت و فصل الى مقام اهل ما تر في خلق الرحمن
 في تفاوت و لا في خلق السموات و الارض في قطرة فلما
 بلغ الامر الى هذا المقام الادعوا الى و هذا التمرين الحسن التمر
 ما عرف بان هو الله انهم في الجود و التمسيد لما عرفوا الحق
 القول و ما بلغوا الى ما وعدهم به في كتابه انهم و اذ امر له و
 و اعرضوا عن سائر ما ذكر و ارجع اليه و انهم لو كانوا اهل من الجنة
 بنفسها و ما يتبعوا كل راع في علمهم سرور و در و سر
 بلغوا الى محزن الله سرور من التمسيد و اذ امر له و انهم لو كانوا

لما لم

فرید بنی الرحمن و حدیقه اسحاق و حقیقه ابراهیم و دهم لما شیدا
 الحجة یعینهم الله خلق الله طهرهم و اراهم و ابعثهم بالاولیاء لهم من فضل
 بعد و اعزهم من العز و سقوا عن کثر الوصل و منع الفضل
 و کانوا من حجاب انفسهم منین و لم یجول الله و قوه حسیه اذکر
 بعض ما ذکره الله فرکت البید و علم ظهیرت الاحدیه
 من سبیل الارغیه لتعرف مقام العجز من هذا الصبح الازلی
 و انت هذه النور المستعده لدره لا شرقیه ولا غربیه
 و تفتح عینک من و صولک الی مولایک و یثوق قلبک من
 لغام المکنونه من هذه الا و عیة الخیر و ذکر الله ربک فیما
 اختصک بذکر و جلالک من الالهیه کما نوا بقاء و عسر
 من انوره ما زال من قلبی موقوف الی کل امر فی سفر الا قمر
 فیہ بذکر علم ظهیر الی ربانی بعده و یقول الی ربی
 و الی صفات منک الایام الی ان تغن الوردنا، فرقط

انباء ویداع ویک اله شرف شجره القصور و سدره المنتهر
 و بقول و اللوت من بعد من ملک الامام نظم شمس و القمر یاکر
 سروده و الگو کتب قطره استسما و قوای استسما و سراج حسنه
 بظهور علامه ابن الان ن فرستاسما و سراج حسنه کل قبال
 الارض و درون ابن الان ن انبا علی سحاب استسما مع
 قوای و مجید کبر و در سر ملائکه مع صوت است فر فر عظیم نهر
 و سفر شانه انجل نرس فبا تکلم حمانه الهه سس بقول
 بان فر ملک الامام ضیق لم یکن مشد فر لهد، لهد خلق الله لک
 و لا یكون انحر و بعد ترن مثل مارت فر قیل فر فر ن تغییر ولا
 تبدل و کان الهه علی ما قول و کلیل فر سفر شانه انجل الهه
 بقول علامات فر شمس و القمر و نجوم و کدشت علی الارض
 ضیق الامم فر هول صوت لهد و لهد زل و قوای استسما
 بظهور و بظهور ابن الان ن انبا فر شمس سراج قوای
 الهه

و محبة عظیم و اذ ارانیم هذا کلمه کاتبنا علما ان ملکوت الله قد قربت
 انهم فرسفر الی اربع فرسخین الی حیث یقول اذا جاء الغفر لندی
 اسد الیکم روح الحق الان من الحق فهو شمس الی انتم تشعرون
 فرسقام ان یقول اذا جاء روح الله سر الغفر لندی رسل
 الی باسفر فهو یسکر کل شئ و ندکم کلما قلت لکم الان فانی
 منطلق الی امر اسر و لیس احد منکم یسئل الی ابن ادم یسئل
 قلت لکم هذا فرسقام ان یقول ان اول لکم الحق انه خیر لکم ان
 انطلق لانی ان لم انطلق لربنا لکم الغفر فاذا انطلقت ارسلته الیکم
 فاذا جاء روح الحق ذاک فهو برشکم الی جمیع الحق لا یسر
 بنطق من عنده بل یتکلم بما یسمع و یخبرکم بما یأمر به امور
 ما نزل فی قبل و فی قوائمه لندی لا اله الا هو لا یخسر و لا یزول
 ان اذکر کلمات الانبیاء فیما نزل من خبر رب العظمی و کلک
 اسرطه عنهم لندی لا یرتد و لا یزول و لا یخسر فی ان اسر

۱ آخره ذکر کل ابرار و از هر چه در صحیفه موجودند ذکر
 بمنزل یادگرت لک رقیبت عکس بل اعلی و عظم کل ما
 ذکرت و فضیلت و آلاء و ابدان از ذکر کمال نزل مرسل لا قدر
 بما اعطانی من بدایع علمه و قدرته و لکن کفایت به نیست
 لک لکن در سفر و لا شغل علی عقیق و لکن
 یا خدایه من خزن و لا کدر و لا منقض و لا منزل و لا
 من لغوب اذ ان نصف من فکر و منک اعتبارات
 المتعالبات ثم اسد عن الذین بدعهم بعلم من خزن
 بینه من عند الله و لا حجه من لدنه و غفلوا عن ملک الایام
 انما اشرقت شمسه و علموا کما غاب عن افق الالوهیه
 و تعطل کل ذریع حق و کل ذریع قدس دره و مقامه با نفوس
 فزیده الایات و کانت ایزد هلت العقل عزله و لا کله
 و حارثه انفس لمقدسه عن عرفان ما سر فیض
 عالم

من حکمت الهی بالنع و علم ته بود عه ان بقولون هذه الکلمات من عند اله
 ولم یکن لها من تاویل و کنون علی طایفه القول فرط هر طایفه
 تکلیف بغیر ضرورت علی هؤلاء الکفره من اجل کتاب لانهم لما شهدوا
 فرکتا بهم ما ذکرناه لک و فسر را حکم علی عکس علی طایفه هر طایفه
 لذا ما اقر را باله من طایفه هر طایفه و مطاع انفرادی بهیچ کل انفرادی
 و ما امتداحی بر ما اطاعوهم لانهم کاشهدوا بان تعظیم شمس و قمر
 و کواکب من السماء علی وجه الارض و منزلت الملائکة علی طایفه هر طایفه علی
 الارض لذا انضوا علی انفسهم و اهل التبریل لما وجدوا سحر محی الفتنهم
 و شمسهم و زهر اعلیهم تا انهم ان اذ کرکب من الکذب و الکون و الکفر
 و الاصل فاجع انفسهم لفران التجدیل و لک و ملکون فیها فیر و من یؤید
 الحیثینه یظنون هذه الفتنة ظهورات ما عرفوا من علم انهم را تعزیز و تقویام
 و یقولون من نظر هذه الامارات یا حیثینه لا یستو و لو کان الامر لک
 کیف انتم من حقنون حجتهم و یظنون برهانهم و تخجون بکسر امر و منهم و ما

[illegible]

وكن انت يا بياض المعارج يا جبروت الجهد وامنضاعد الى كنفك لتفكر لوربه
 ان تعرف هذه الاشارات القدسية وشمس اسرار العنصرية وطلع على طمحة الجاه
 لا بد لك ان تسلك كل ذلك وكل ما يرد عليك في سر سيرة ملك وعباد
 عمر الذين جعلهم الله منبع علمه وسماء حكمته وشفقة سره لانهم من هذه النور
 المشقة عن افق الكبرية ما يعرفون لها سيرة سرية عن شمسها وكنف نقده
 ان يعاجلوا في كنف ابن ادم يصلح الى مخزن الدقائق اذا استدرسه
 بان بدخلنا في سر هذه البحور المتوحجة وشفقة في هذه الارواح المشرقة وبنينا
 في هذه المعارج الالهية لتخرج عن هذا كنهنا خدنا من غنمنا وكنفنا وكنفنا
 عن حجابنا كل الاثواب الهية التي سر قفا عن مثالنا لبيدنا في مخزن
 خفية واثواب هدية وبدخلنا في سر هذه العلم تهر من دخل فيها يعرف
 كل العلوم قبل ان تنقش في اسرارها ويعرف كل العلم وكنه
 في اسرار الهية الهوة وكنه في سر كنهنا في سر كنهنا في سر كنهنا
 في اشجارها في سر كنهنا في سر كنهنا في سر كنهنا في سر كنهنا

در آن فواید مجید نفیذ و بقوم لوازیبک ابواب نهاده اند نه از
 خلق عین بزمین بقدره و بقدره نرسد مالداران حرد از ملک
 و شهید مالانگشت نفیذ هر یک و تعرف حولا من الله
 و معصدا اشکالات و تیر بهن لک سرار لیدینه فریضه کلمه
 و نکل علیک الامور و نکل لها لکن نزل و علما و خبره و بکون
 قرب با طاعت سر لکن استر حین و فرعون و کک و کل با الفیض
 از حولا نه اسرار کلمه فرخا بهب بده بکلمات لها که از حرد
 ما بقدران تعرف رشحات طمطم ام بحر اعلم و مقام کلمه العز
 و بکون مضیع لک و علم الحسبیه فرام کتاب با کلمه کلمه
 و لن نکل لک حردا فر کتاب و لک کلمات لک الی سرار لیدینه
 و لها ب اذنا نصف با انها لیدینه لک فریضه هر یک
 و جدا جک فر لها من غیر حردا من بده لک ان لک
 انه هو بیک و انک ان لک تعرفه انه هو بیک هر یک و احد
 علم

بفکر تلك الكلمات بدلائل متقنه وبراهین واضحہ داشت راه لکنه علی
 قدر اندر سرسریج قلب اهل و یکن ذوالمخاطب لاف و لیس و سرسریج
 لمن بقدر احد ان یسر بر شحاتها الا انهم بدخل فخل هذه المهدیه لتر
 بنیت اركانها علی حبال الباقوه المحترمة و جدارها من زبرجد الالهیه
 و ابو ابها من الاسر السعدیه و کلا بها من طرب المکرمة و لما ذکرنا و ابنا
 علیک من بعض الاسرار مع العجب و الاستنار رجوع الی ما کنتم فیها
 عرفان کتب تعبد لئلا یزل قد مک فرشت و کون موافق کل ما شخا
 علیک من نوجات البحر کجیات قرلا هوت الاسماء و التفحات
 و هو مکتوب فی جمیع انوار الانوار و هو هذا التکلیف الروح البهیم و قال
 لئلا یبذره فاعلموا بان اسرار و الارض یکن ان نزولان و کلم کل
 لمن یزول ابد او کان معلوم عند جنابکم بان بعض فرشت هذا الکلام علی ظاهر
 العبارة لمن یدل الابان منه و الکفار من الانجیل کلمون باقریه من انبیا
 الی ابد اتمهم و لا تنفذ حکامها و لا یبید برمانها و کلمات شرع فیها و حد

لها و قدر بها بغير ولا بغير ايدا اذا ما اخر طحت عليك و نور فوادك
 و حد بصرك لتعرف اكان طيور الكهوية و نفحات حمامات الهندسية
 فرطكوت الهوائية تعرف تاو اير الكلمات و اسرار ما و الا لو تفتت
 على طهر العبارة لن تقدر ان تثبت امر خارج بعد ستر و لا تستطيع ان تلم
 انهم و تفوق على المعاندين من هؤلاء المشركين لان بهذه الالة تسند
 على الانجيل بان الانجيل ياتسبح ابداد لو نظرت تلك العذات لم تكن
 مكتوب في كتبنا و يظهر مكيال المعصوم لا بد له بان يحكم بين العباد بحكام الابرار
 و لو نظرت كل الامانات المكتوبة في الكتب و حكم بغيرها حكمه غير ما تقر به
 و ما تنبى لان هذا المطلب من سلمات سلماتهم مثل ما اثم تسند
 اليوم من القوم و جملاتهم فيها بغير ضنون و يقولون بان الشمس ما
 اشرفت من المغرب و ما صاح الصائح من السماء و الارض و ما
 غرق بعض البلاد و ما طهر الدجال و ما قام السفيان و ما طهر السكندر
 الشمس و السبع سمعت عن زعمهم على انهم يقول لو نظرت كل تلك

والانا ربان کثیر مبین بدیه نشینند و فرسید و بینند و
 و بستن و آفرین و طما جائیم بایه فرغند و حجت فرزند کفر و سر
 و فعلوا به ما فعلوا الانا اقدر ان اذکر دلائل قدرت ان سمع و اعلم
 حیند یضج و لهما یکدیگر و یضج و انک لوتوجه بسبع الفطره قوله
 تسبیح ضحیح اهل اسرار و لو کشف الحجاب غریبیکر نشینند
 بان اکواریات معشبات و الارواح مضعفات و یضرب علی درون
 و جلس علی وجه اهراب فاه آه عا و در علی منظر نفسی و ما فعلوا
 و باجاء بحیث ما فعل احدی احد و لا نفسی نفسی و لا کافر کافر
 و لا مؤمن مؤمن کافر فاه آه نه جلیس یکدل ابقا فر اهراب اهراب و تا
 روح افسر فر فارف الا علی و نه دست ارکان اهراب فر اهراب
 الا نروند عیش و سرور ازین اهراب و حضرتان الوفا
 فر حضرت اهراب و فله و بما انست ایدیم و علی کل ما هم کالاول
 فاسمع ما نغیت الوفا فر اهراب و حسن لغات بدیع و اهراب فر اهراب
 الخ

منع لیکن حسد علیهم فرمودند که بوم اندر مقدم آنها سرارت
 اینامیزد و کافران را قتل بنفست علی اندین کفر را قتل جائز است ماعدا
 کفر و ابی فتنه الله علی کفارین نه از کفر و بغیر کفر حرمه ایست
 و سرورن که عذاب است و دل بیدار اند و انفسهم را زنده و لا یضیر
 و لا یجکد کما نزل فرشتگان و سمعت عن ائمه کبر العترة و بدو
 اعظمه فرشتگان و تبدیل است فرین ماکان مقصود سرمن
 ملک الکلمات الا فرشتگان و بعضی امور را مخصوصه است و بعضی را
 و قدر لواحد بدان او که بختی با او اند که لا قدر و لکن بغیر حق مقصود
 و بعد عن نه انصرط کمد و نغرق فرشت رات که هو و کخرج حجاب
 المحبوب فرستاده محمود و آنکه است ایها که فرشتان را حق منشور
 و استور فرشتگان است که بگوید فیا نجی علیک من ازار الطور فرشتان
 انهم رزقه نشد هر یک را عرش فرشتان است و است پیرینه
 و الهالات است که بگوید بگو ایها عزیز و رفیع الوفا و کنون

[illegible]

و ما انکر دهر و مثل ملک لعباده تجدون فرقه آن لو اثم فیه شکر و
 ثم اعلم بان مثل ملک الکلمات یخص به عباده و بغيره یمنع و یفصل
 المؤمن و الکافر و یقطع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع
 ذلک کما یفهم من ذلک و ذلک و ذلک و ذلک و ذلک و ذلک و ذلک
 یقولوا انما و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع
 یفصل کل فرقه است و الارض و کیف نفسه و کما یفهم و یمنع
 علی وجهه الارب لغایه و یمنع علی سماء و الارض و یمنع علی
 نفس و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع
 الاله و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع
 الکلمات یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع
 علی نطق الاله و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع
 لا یمنع و لا یمنع و لا یمنع و لا یمنع و لا یمنع و لا یمنع
 و یقول فرقه کل صنف انما و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع و یمنع

عز الوصول لم یکن بکمال و بعد نفس عشق بجا بکمال و از حق
 لا یفتخر علی احد فکل ما أعطاه الله من زخارف الدنيا و علومها و غیره
 و یطلب الحق بکمال حده و سعه بعد الله سیر عیانیه و مناجیه مکرر
 خیر معین بعد الله حسن ناصر لا یفانه قال و قوله الحق لهن جابر دنیا
 لهن خسر سببنا و فریاد و جزا بعد الله بعلکم الله و فریاد اسفرتید
 استلک تغییرات و تبدلات و اختلافات و تفاوتات و تشبه
 عجایب البریه و فریاد و کشف و مطلع علی سیر الهی و طرق
 الالهیه و مقامات البین و معارج القاصدین و اذا استقر عز و کبر
 المقام بدخل فریاد عشق و کذب حقیقتی و ریح المحبت و نهج
 نسائم الهی و یافد لک فریاد المقام جذبات الهی
 و نفحات الهی و کجبت لب عرف الهی و شمال و لا اله الا الله
 و لا اله الا الله و کمال صبح بکرم و باراک شایقی و یوفد
 من سطره الهی فی الاما و برکض فریاد لکن عشق و حور رب الهی

عشق
 مجمع کبریا و به فریاد حقیقتی

ترجع الی کلمه واحدة و الاثابت است فی کلمه واحدة حکما شمس بدک
 قول من زکب علی فکر النار و شمس فی کلمه واحدة حاصل الفوزة الاثابت
 فی حیرت البقاء بان الهم نقطة کثرة کما یکن و هذا مقام لیه ذکر کثرة
 بانه انا هو و انا انا انا هو و انا انا هو و انا انا هو و انا انا هو و انا انا هو
 نقطة ابد بصدق و لو بقول بانه انا غیر ما کنی و لو بقول بانه صاحب
 ملک و ملکوت او ملک ملک او سلطان بکبروت او محمد او علی او انهم
 او غیر ذلک لیکن صوابا من عند الله و احکامات علی امکانات و علی کل باب
 انا سمعت ما ورد فی قول بانه انا هو و انا هو و انا هو و انا هو و انا هو و انا هو
 انا بان کلمه من نور و احد و فرد و ملک لمقام مثبت حکم لیه و احد و لا
 التجدید و تجدید بان کلمه رفعوا و رفعوا و رفعوا و رفعوا و رفعوا و رفعوا
 احکام و حقه لیه من غیر انشاد لیه لفرق بین الاحکام و الحقیق و التفسیر
 و التفسیر فی هذا المقام کثرة مرف و کفر محض لاین هذا مقام نجد
 الواحد بینه و کلمه لیه و بینه و کلمه لیه و کلمه لیه و کلمه لیه و کلمه لیه

المصطفیٰ فی قوله لا اذکر هذا المقام علی قدر قدرته و قدرته فی شق طمع الارواح
 عن حب و ما و نزلت الجواهرات من اماكنها و تصفح کل شیء کما یحیی الممکن
 و یحیی کل ما یحیی من فیضه الا ان لا یسمی لا یتبدل خلق الله
 اما قوت دل بجد سنه بجد بدل و اما شهادت ما تر فی خلق
 الرحمن فی تفاوت بجد دریا کان فی اهریزه اللجه در کب فریزه
 استبدل شد استبدل و لا بر تفاوت فرارض الله و لما لکم
 استبدل و تعبیر فی خلق الله کیف یجری علی مظهر نفس فی سجده
 عاکفا فی وصف مظهر امره و نفا عا سم بیکرون الله اکبر
 هذا الکبر قدره و ارجح استبدل موجد تعریف الله و لا یفنی کما
 و غیر فی دوح عکس استباحه لیسر سراج مفتوحا و انکرا انت
 لو تون من اهریزه امریه فریزه اللجه الاستبدل لیسر کل لیسرین
 و لیسرین کبکله و احد و نفس و هرة و نور و احد و روح و احد
 بحسب کبره و لیسرین و اهریزه و اهریزه و اهریزه و اهریزه و اهریزه
 لیسر

شبه اربع حکمت است که از اسطرلاب بر نفس برده و معاون قدرت است و محزن
 در حرکت و ثبات و شمس برده و مطالع نور است و بهیم طهرت است و بهیم
 فرخانی که ممکن است و علامات است و بهیم بریات است و بهیم بریات است
 انچه در انبات الاحادیات و مرقع است و بهیم بریات است و بهیم بریات
 و بهیم بریات است و بهیم بریات است و بهیم بریات است و بهیم بریات
 که از انوار است و بهیم بریات است و بهیم بریات است و بهیم بریات
 لغیرت که بهیم بریات است و بهیم بریات است و بهیم بریات است
 واحد و انکه فرزند است و بهیم بریات است و بهیم بریات است
 الحی که نازل است و بهیم بریات است و بهیم بریات است و بهیم بریات
 اودا و اودا است و بهیم بریات است و بهیم بریات است و بهیم بریات
 در مطالع صفات و مرقع قدرت و بهیم بریات است و بهیم بریات
 مندر عین کل الکام و مندر عین کل الکام و بهیم بریات است و بهیم بریات
 فانظر فی انوار قدرت است و بهیم بریات است و بهیم بریات است

ما در لک لعل کون ز نهجسم کافوا بملک لعل من افکارین
 کل ماسع فر ذکر محمد بن الحسن روح فر کجج الارواح فراه
 حق لا ریب فیہ ولا کل یہ مؤمنون و لکن ذکر و ائمتہ لہن بانیہ کان فیہ
 جالبقا، و در صفرا ہندہ لہدیشہ بشارتہ و علما مابیشہ را یک لوزیدہ
 تفسر ہندہ لہدیشہ علی طہر کہ پیش لہن تقدرو لہن بجدہ ابدالہ
 لہن تفسر فر طہر را لہم و طہر لہن بجدہ باوصاف لہن صفو
 من قبل دلوسہ فر الارض بدوام ازینہ لہ و بقا بطنستہ لہ لان الہ
 بنا محالین نسجہا لہن بجلہا و انک لوند تفر لہ ہندہ لہدیشہ لا اولک
 لہ ہندہ تفسر لہدیشہ لہ عر فہ اناس بماعند ہم لا باعندہ لما
 اش لہن تقدرو علی ذلک لایہ لک لہا و لہ فر ہندہ الاحادیث و الہ
 لہ دینہ عر فہ لا، الا ندرہ لماحتاج لہا و لہ فر ہندہ اکھدیشہ لہدیشہ
 فر ذکر ہندہ لہدیشہ لہدیشہ و کہ لک تحتاج لہ تفسیر فر ہندہ لہدیشہ
 تفسر لہدیشہ و لما عرفت ہندہ لہا و لہ لہن تحتاج لہ تبدل لہ

ثم علم بانها لكان الانبياء كلهم روح و نفس اسم در رسم وجه
 و انك بهذا العين لترى كل المظهرات اسم محمد و انهم حسن ظنوا
 في جابلقا و قدرة له و يظهر و المخرج جابلقا و جابلقا لم يكن
 الا خلقا من لهما و في خبر موت لهما و يدان الغيب في موت لهما
 و شهد بان محمد بن الحسن كان في جابلقا و ظهر منها و في نظره له
 يكون فيها ان يظهر له على مقام سلطنة و انما لك مفردون بكم
 مؤمنون و انما حققت في جابلقا و في هذا المقام و لكن تعرف كل لهما
 في اسرار هذه الالواح لو يكون في الموقنين و لكن في ظهر من اسنين
 لا تحتاج حقيقة لا تبدل و لا لها بل لا نه كان اسم محمد و كان في نها
 انما له من اذا البصيرة في حقيقة بان ابن الحسن و هذا معلوم عند جابلقا
 و شهد له حقيقة تكمل ان خالق الاسم و مبدع له في اسم
 بطرف له ظهور و حتمت از زمان ترك ما كنا في ذكره و اذكر ما جبر
 على نقطة لفرقان و يكون فيه من هذا كرين و لكن على بصيرة في كل الا

ماذا

از لدن خبر جمیل فاعلم من فکر لیا مه حسن از سر فاعلم به علی هره طهر
 علی مقام نفس کف همجو علیه اقبال و غیر ضرابه و حاجت جو اسعد و کلمات
 قد افسم فر اعباد و الا لدان استنزه و به و حرکوا علیه او سیم و سحر و
 و فر کل حسن احوال و قله بحب صاف علیه ان رض باو بحب و مارت
 مر امره سکان ملا ان علی و نبدلت ارکان لها باقنا و کتب علیه
 عیون امر لها و اصابع فر هو لا الکفره الفجره مالا یقدر ان یسمعه الا
 انما و لدان هو لا الفسقه کافوا ان یفکروا فر هر سیم و یفر فر انها
 ملک الورقا علی فهاک نه اشجرة لیسفا و برضوا بما نزل
 علیهم فبا انهم به و یجدوا اشجرة علی غصنها لم یفرضوا علیه
 و انکرده بعد از کلمه کافوا ان برضوا عنها فتم لیلو غنم لیه و یستلوا
 فر کل حسن بان شیره فتم حماله و یزر فتم لقائه بلما عروا الحق حیدر
 و اسرار الهویه دشت ایت لعد سیه عاظمه عین ان الاحدیه
 و ما فکروا فر نفسهم و یعبوا علما لیا طیل ازین صدد اعباد و ان عن

در صد و اربع و در ضلوع و ضلوع کل فر فر لعل در کما نور من انک لمین
 فر کتب سما بسکول و حیند لما بلغ هذا الخادم الفانی له هذا الجاه
 الکافر بیان رموز لعل از کمر لک عله غرض منو لک لعل علی غایه
 الایمان لیکون و لیکون الایمان من اول الایمان و لیکون منو
 من هذا العبد علی اوستین جمیعاً فاعلم نقطه الفرقان و نور اسما لما
 جاء بایات حکمات و بلاهین طعانت من الایات التبریز
 عنیا کل فر حیرت الوجودات امر کل علی الفیام علی نه الهم
 لمر تقه لمدحه فر کل ما جاء به عنده و من قر علیه و عرف بایات
 الوعد انه فر فواده و جمال الایمانه فر حاله حکم علیه حکم البعث و حشر
 و الحیات و کجهت لانه بعد امانه لانه و نظیر حاله لبعث من فر قد غفلت
 و حشر فر ارض فواده و حشر کجوة الایمان و الایمان و دخل فر خسته لعل
 حشر کل کجهت علی فر و لک او حشر اعظم من هذا البعث
 اگر فر هذا البعث لو بطلع حشر بسره لبعث بالاعرف احد

من العالمین ثم علم بان هذه الجنة فریدم الیه عظیم من کل الجنات الطیف
 من حقایق المصداق لان الیه تبارک و تعالی بعد له ختم مقام النبوة
 فرشت حسیبه و صفیه و خیرته من خلقه کما نزل من ملکوت العزة و لکنة
 الرسول الیه و خاتم النبیین و عد الیها بقائه یوم القيمة لعلته ظهور الیه
 کما ظهر الحق و لم یکن خبیة عظیم من ذلک و لا رتبة الیه من هذا ان اثم فی
 لآیات القرآن تفکرون فیما لمن الیه بقائه یوم ظهور حماله و انه لو اذکر
 لک لآیات انما رزقه فریده الیه الیه لعلته لعلته الکلام و تبعه غیر الیه
 و لکن اذکر هذه الایة و تفر بها تفر عنک و فصل الیها ما کثر فیها و حزن
 بها و حزنه الیه اندر رفع اسرار غیر عدد زود نهائیم استوی
 علی الیه سر و سر شمس الیه کل بحر و اهل سترید بر الیه فصل
 الایات لعلکم بقا، ربکم و قنون اذا فافتت حسیبه فی ذکر الایات
 فریده الایة کان اسرار الیه و الیه سر الیه سر الیه
 خلقن لا یفان الیه لقاؤه فر لایه فوالیه با حرقا نظر عظمه من انعام
 و ان

و شایسته آن اعیان فرزند الامام کائنات هم شرفه فرزند طایفه
 الالهیه و جاهل الهویه که فکر فیما زلناک لنجد ما اردنا فرزند الهی
 و تصرف ما حیث ان نعلک فرزند الهی و ان نقر عینک عمر بن حفص
 و نکه سمک عمر بن سماع ما قر و فیما و نخط نعلک عمر بن حفص
 و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک
 الحایه فیضیه و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک عمر بن حفص
 عمر بن حفص و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک عمر بن حفص
 و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک
 السیاد و صاحب الطغیان و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک
 یحیی و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک
 صنع و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک
 فریوم و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک
 و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک عمر بن حفص و بنو نعلک

بمجد اسم کا در معنادار در نام از کل لب در نهان تر تا در بار بوم حو
 فاسمع ما نزل فیما قالوا ان تعجب فاعجب قولهم ادا کنا نزل با عطف ما
 لمبعوثون در مقام خبر و لکن قلت انکم مبعوثون من بعد الموت لیقولن
 انهم کفروا ان هذا الاصحیحین و بدلیل استخراجه و سحر و علیه
 لا ینهم در اکثر کتبیم و سحر و علی اسم لفظ الموت و کجوة و فتر و بها
 بالموت لفظ حسنة و کجوة العنصره فلتا ما وجد و اما عر فو از طو نر کجوة
 و حقولهم الکتابه الخبیثه و فتر اعلام اختلاف و سلایات لفظ و در استعدا
 نازک و در لطفنا به بقدر که کجاست هوم نر هولا و لیس کون
 مؤلا و لیا فغیر و با حینند لما است علی راجحه الحد عن مدینه لیا و کجاست
 غلبات شوق نر خطه انشده فیما لا حشش الا فاق نر لکن
 لیس و در معنی لغات کجاست نر سدر لیس و در لیس و در لیس و در لیس
 بعض ما غشت الورقا و فتر لیا و فتر کجوة و الموت و لوان
 ممنوع لان لواریدان فتر لک کجاست لیس و فتر لیس و فتر لیس و فتر لیس

الاصلاح ولن يسهل الاصلاح ولن يسهل الاصلاح ولكن اذا كرر على ما
 لهذا الزمان وهذه الاشياء يكون وليا لمن الله ان يدخل في نفسه
 انما في سبع نقات لمرحلتها من هذه الاشياء التي يكون من هذه
 انقطعوا الى الله وكانوا اليوم بلقاء الله يستبشرون فاعرف بان الحجة متقاة
 مقام يتعلق بظواهر البشرية في حجب الغضيرة وانه معلوم عند جناب
 وعند كل من على الارض مثله شمس في وسط السماء وهذه الحجة تفسر
 في موت الانسان وانه في من عند الله ولا منفرد واحد واما الحجة التي
 هي المذكورة في كتب الانبياء والاولياء لم يكن الا الحجة الغرضية التي عرفنا
 بعد انية تجلي محليته بالجلالة بنفسه وبقائه بلقاء الله في وسطها
 وهذه هي الحجة الطيبة الباقية التي هي من كبرياء الله عز وجل
 باقيا بقاء ربه وداما به واما بارة الحجة الاولى التي كانت متعلقة
 بالبعد الغضيرة فيقذف بالازل من عند الله كل نفس في هذه الحجة
 انما نوية التي كانت من المعرفة ما تنفذ كما نزل من قبل في حجة حجة طيبة

در مقام خبری ذکر است و ابل حیا عندیسم برزقون و مادر
 فراخبار المومن حفری ازین و مثل نیک بیکان کثیر فرکت است
 و منطی هر عدله و اما مادرنا ذکر ما خلاصه در گفتنی مذکور فیماوردنا
 اذ ابان فرغ عرض غفلتک ثم قبل لم مولانا لا تمیج این کان لکم
 هویم لندخل فرقط کجوة فرطل النجاة فرمیر الی السماء و اصفاء
 لان لکم یسم لوم عرضو عرضهم و لو یستل علی الارض و صا
 و لو یستل و عیاء و لو یستل کما صرح بذلک مالک یوم لکم
 و لکم قلوب لا یفقهون بهار لکم عین لا یصیر بها آخر لقول لکم
 یثون علی شفا حروف را در شفا حفره فر لکم لکم لکم لکم
 من ... التوح لک خار و کانوا فرخارف و لکم لکم لکم لکم
 لکم علی کبر فرین مقام فر ذکر کجوة مازل فر قبل لکم لکم لکم
 لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم
 الارض لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم لکم

نه نورانی بی فریبش که من شده فرطها لب سیر خارج منها نه به الای
 نزلت فرشت انجمنه و او چو خبر تمام از اول و کفر ایشان و بدگشتن نژاد
 اکثر اعدا از حدی که بیه و بلبلی و آهسته نژاد تصادف و فاکو کفایت کثیفه
 و کفایت رجوع الی انجمنه الای و بیشتر از کثیف فرشت کتاب الوهم فرشتان
 تقویت فیالیت و جدت قلوبا صافیة لایعربیه شجاع که اعلم
 اندر علم بر ریاضین فرطها که بایست علی الاض و بر کفایت عدلها که
 بر کفایت علی الهاب و یا خد و او چو سیر یابیم و بقدر و فرستادیم
 و لکن با جاء الای علی القضا فرشتان از انظر و لم یزل کان نه است
 محرومان فرشتان و نه از انظر کنونا فرشتان لقوة لئلا یسلکون لعباء
 انفسهم رجاء لئلا یفهم الاظم فرشتان الک القدم و لن یصله لهن یشت
 فرطها لب سیر لایعربیه و قد کرنا اقول یا انظر فی کل مقام یوضح لک
 لکل الامر و چو سیر فرشتان و غایت لهن سیر و غایت فرشتان
 الی بجز و سیر فرشتان و لکن در فرشتان سیر و غایت فرشتان

فلما ابل المذا ان شجرة الجحش قد عرفت فرس طرد سر له يعط
 الجحش مع كل الجحش كيف اشم لا شمس ولا نور فون و يوبد كل
 القبا مع جوب اسر الموهبة في هذا الفسر لم يمتنع تغر خامنه لفسر في
 البقا و اذكر لك لنسب قيصير الجحش في زواجك يد الجحش في
 في تلك الاوقات و مبره ان لم لم يدر لها و و لروح لن يقدر ان
 يدخل ملكوت الله لان اولود في الجحش به و اولود في الروح فو ر
 فلا تعجب من قول انه مبعوث لكران تولد و اثمه اخر اذ اظهر في شجر الا
 في مثلنا ثم لفظ عا سقط عنها و كن لها حافظا من و فكر فيما ذكر
 و بعد من انسيا حين لم تر شجرة الا فلاح بمن يات بعده با ش
 و رورا. غطت من رن كجر في القول لتوقن بان لا يعرف كلمانهم الا
 ادر الا لالباب في ان كانت عينا ككلهيب النار و كانت رجا
 كالتحس و كان يخرج في فم سيف و افسين حنينة كيف يقبضه هذه
 و في لفظ هر لوجر حد تلك لعدا لم يكن بان و كيف يناسر

[illegible]

فاما قوله كاشفنا لكسبنا انما اراد اللاحدة بصبرهم على بؤس بصرته
 بحسب بعيننا بحرق كل الحجابات استجابت وبها يعرف اسرارهم
 فرحمهم الملكوت وبنزله من ربهن وجوههم قرة من الحكيم الذين تعرف
 وجوههم نظرة البصير ولولم يكن عينا من نار له لمودة كيف يحرق الحجابات
 وكل ما كان من ابد راسه سر وباطن لآيات له من حبروت الاسماء
 وملكوت الاشياء وشهد الاشياء بعين له لنا طرة وكذلك جعلنا يوم
 بصره حديد ان اثم بابات له موافا وازرارهم ترهذه انما راسه في طر
 بعينه وحق بها كل ما تجتبه ابعاده في راسه الاشياء في راسه عا طرفة
 الراح استدار اسرارهم واهلها واهل يوم لهم فيه بناء منها واذ انما
 كل الى له من قبله رزقه كاشفنا وكاشفنا اراد بذلك الاستفانة
 حين ان راسه نداء له فاستقم كما ارت لم يستقم على امره يوم على
 صراط قرة له بحسب لو يكره كل من راسه سموت والارض ما نزلت
 عن السبلع وما يفر عما امره له فاستشيع وبكون رجلا كجبال النبا

والتفكر في خلقه وكونه حكما في خلقه له وقبوا في طبعهم ربه واهله
 كلمته ولا يبروه منع مانع ولا يصعد بغير معرفه ولا يندسه انكار كافر ولا يشبهه
 من الاكثار والبعضاء والكفر والنجس ويزداد في محبة له ويزيد في شوق قلبه
 ويكثر الولد في فواده ويروج لعشق في صدره على شدة من الارض كمال
 احكم في ذلك احد يد الله في ذلك او جعل اسكن في به الانبياء
 برجله في مقامه كل من على الارض ولا يخفى من خدمه ما اشتهر عرف
 فعل له با در سجده وانه هو المفضل على ما يشاء وانه هو المفضل في
 وكان يخرج في سنة سبع في خمسين في علم بان تسبف لما كان الله لقطع الفضل
 ومن في الانبياء والاولياء يخرج ما يفضل من الميزان في الكافر ويقطع من الحجة
 والحبوب لا تستر به ادانه ما اراد به لك الا لقطع الفضل مثل نقطة
 الادوية والشمس الارضية في حين ان يرى بان حبسه الخلق باذن الله
 بعشر من مائة في قسم الفضل منهم ليطبق ما في غنمه له وانه الا فضل
 بين الحق والباطل من يوم القيمة والشمس احد من شمسه الاية

در اقصایم اشخه من هذا المصنوع المصنوع به الله في قطع كل منسبه لك
 بقدر من القبل والمعرض ومن الالب والابن والابن والابن
 والعاشق والمعتوق لان من انزل عليه فهو مؤمن ومن اعرض فهو كافر
 بغير الفصل من هذا الموضع وهذا الكتاب في بحوث الالب والابن والابن
 ابداد كذا في الالب والابن والابن والابن والابن والابن
 بينهما والابن ابدان تشهد بان الابن يقبل الالب والابن
 وكذا لك فاعرف كل ما ذكرنا فينا وفضلنا وفضلنا وفضلنا
 تشهد بان هذا سيف الله الفصل من الاصلاب المصنوع
 وهدى من كلمة الفصل المصنوع في يوم الفصل والابن والابن
 في الامم بحسب بند كردن بل لوندن بصرک ودرق قلک تشهد
 بان کل سيف الله هر چه تشهد بقتل الکفار ورجا به مع الفخا في کل وهر
 و زمان بجز من سيف الله طينة الالهية اذا فاض عيناك ليجد
 کل ما اردناک وبلغ الی ما لا يبلغ الیه احد من العالمين وبقول

الحمد لله اذ هو مالک يوم الدين وهو لا اله الا هو اخذوا العلم من بيوتهم
 ومكتباتهم العذب لغربل استحقوا من محرابهم ما دون له من قلوب
 الصالحين استحقوا من رخصته لئلا يتجزوا عن ربه له من كل ما ركبوا
 من سجن نفوسهم كسبوا وانشروا له با آتانا من فضله وجعلنا موافقا
 بامر الله لا يقدر معه استسويت والارض وسفرا به يوم لقاءه ومن
 يظهره له من قباية الاخر وجعلنا من له قسوس به قبل ظهوره لكون النعمه
 من خنده بالغة علينا وعلى العالمين ولكن اسكوا اليك يا خير عز الدين
 من سجون نفوسهم لم له من مظهر علمه ويركعون له في شربنا لكون سكر
 الشرب يشربون اكثر ويقتلون النفس بسيف قون الاملا منهن
 ويقتلون بعضهم بعضا ويقتلون على الله ويكذبون في اكثر افعالهم ورجح
 اناس كل ذلك لئلا يناديهم ما استحيوا عن الله ويتركون ما امرهم
 الله ويركعون ما نهوا عنه بعد ان ينزعوا لعل الحق بان يظهر لنا الخوض
 وجوههم وانزل الله سر من طاعتهم ويشتد انرا من مثل من شى

بین بدید که در یکون منازاع کلین من علی الارض کلین کلین
 بجای شاهر و الار لغزرة بعونهم و بذكر الله بسنهم و قلوبهم و بشهاده
 اوطان لغزب با جلیهم و با خذوا حکام الله با ایدیهیم و لو میخوش غلبه دار
 الذین و معادن لغزفة بالعیون بهما و لا یفتنون السهار ان یزولوا
 اعرضوا عن کلین و کل و قبلوا ما توبوا به یومهم و افسهم فراد و ابر کلین
 و لغز و لیسبون و افسه حنین بان الله کان بر سر عنین و نحن بر آه منیم
 و سدر الیه بان لا یغفوا و لا یهم لغز له یار لغز الکره اذانه یوکلین
 لا اله الا هو و انه کان علی کل شئ قدر اذ ان فاشب باهر من به الماء
 لغز جریانه فرج کلین الکلمات کان یوکل لغزفة منو جابحت جریانه
 الا حدیه شعفا لهما و بهما و علیها فانک فاخلع ثیابک عما یحجبک
 عز الدخول فرید الجبر الکریم و کل سب لیه و باله ثم اخل فیها
 و لا تخف من احد و توکل علی الله ربک و من توکل علی الله فهو حسبه
 فانه یخطفک و یوکل فی من الکتین ثم اعلم بان فریده لیه ربه

الاطفاف الاكبر تجدت لك خاضعا لكل الرجاء وحاشا لكل الاشياء
 لانه لا يشهد شيئا الا قد برهنت فيه ونجته نوره فيما احاطت انظاركم
 على طوره الممكنات وفردك لفهام حق عليه بان لا تجلس على صعد ورجس
 لا تخاف نفسه ولا تقدم على تفسير كتابه ونفسه ونفسه في كل حين
 بين يدى مولاه ولا يفر لوجهه بالا برسر لوجهه ولا يقول لاحد ما لا يقدر
 بسعه من غيره ولا يحب لاحد ما لا يحب لنفسه ويحكم في الارض على خيرة الله
 في ملكوت الهدهد ولكن اعلم بان لك فراوانا ليس لك محاذير في كل
 تبديل والتغيير وهذا حق لا ريب فيه كما نزل في وصف تلك الابام ودمه
 الارض غير الارض وهذا الحق لا يموت من انما تشهد اعين مثلها فطهر لمن ارادها
 وعرف قدرها وكعدا كسنا سر بها بان خرج لقوم من الطمان الى الهوى
 قد كرهتم بايامهم وهذا الحق لا يموت من انما تعرفون في نهائهم كل المتعديلات
 والتمديدات الموجودة بين يديكم في تغيير ذلك فقد اجمعتم في امره ومارعه
 في سخطه وعاربه في حكمه منتهى بدل الارض ويصلها غير الارض لتقدير

ان تبدل کما علیها و ما یجوز علیها ما لا یستعجب و لک کما تبدل الطهارة
 بالنور و لیس الطهارة و کما یجوز العلم و الفضل بالهدایة و الموت بالمحیة و الحیات
 بالموت و فرادک المقام غیبی که تبدل ان کون من امر بدو سبیل فکر
 فیة لیس لک ما طلبت عن هذا الدلیل من کسره و هذا الدلیل لیس کون من امر بدو سبیل
 لانه یفعل ما یشاء و یکلم ما یرید و لا یسئل عما یفعل و کل عمل یسئل و لکن ما یسئل
 لکن فی هذه البریة اری فی اول کسره کما ذکرنا فی بدو سبیل مقاما متخافتا و علانا
 متعادلا و کما یحق فی رتبهها و مقاما و یغیر کما فی رتبهها المقام بان شد
 کل الاشیا فی رتبهها من رتبه ان شری الاشیا عصب و ما و علونا و ادر رفع
 من مقام و رتبهها مثل انما لیس الالهوت فی رتبهها موت و انما لیس فی رتبهها
 انما موت و الالهوت و کما یحق فی رتبهها موت و انما لیس فی رتبهها موت و انما لیس
 و انما موت فی رتبهها موت و کما یحق فی رتبهها موت و انما لیس فی رتبهها موت و انما لیس
 فی رتبهها موت و کما یحق فی رتبهها موت و انما لیس فی رتبهها موت و انما لیس فی رتبهها
 موت و کما یحق فی رتبهها موت و انما لیس فی رتبهها موت و انما لیس فی رتبهها موت و انما لیس

[illegible]

هم این در فرشتگان هم رعا انماع کل ناعی میگویند که در لایحه
 و هذا المقام در این اوطاف معلوم عند جنابک دشواری حضرت که بخواج
 نظیر الیکام ثم علم بان کل ما شئد بمعنی آن سر تحقیق و تفسیر الایه
 نسب انفسه بما یقبل لم یکن ذلک الا نصف العباد و هم نه عملی که
 و الا کل الاسماء و انفسا بطرفین قول زاده وید در فرشتگان هر سه
 الاسماء و انفسا مذات الدواد معلن الایه و نظیر الیکام بل ان
 جنابک ان شئد بمعنی که لجه ما در نه تحقیق عنده و معه و هم در حجت که
 و لم یکن معه فرشتگان مثل نافه کاش و لایق تان به جل و عز کان و لم یکن
 معه شئ کیف بحر حکم انبیر و تغییر و انک از انفسا انفسا که نظیر
 شئ " باینه فرشتگان الصبح الازلیه و لکن فی نه از انفسا ثم علم بان
 کل ما ذکرنا فرشتگان انفسا لم یکن الا کبار من انفسا و انک از انفسا
 انفسا و نه فرشتگان الا شق طمع کل الاسفار و تطلع علی الاسرار
 قبل ان زنده یک الا بصار اذ ایا انفسا انفسا و نه انفسا
 فانفسا

فانکس فرما ملک الایمان تخلص نفس که عربی است فرزند الهی
 و بنده و یکی هم سکنه از نفحات نزه که بقیه در عطر نده ابدیه تفریق است
 اعطیه فرقی از عالم به ملک لا محرم نفسیک و لا تمنی از نفحاتین فتم
 فلو عقیقت فرشته ایضا طسینا و فرشته بزرگوارم لعاد است
 و بعد به کفر الایمان و بعد از خروج المعنوی به خلقت ملک فرصد بقیه الحکوة
 و بعد از مقام انوار الوافی علیک لیکن و تسوخی علی هذا العبد لدر بفر
 به برهمنی و لایستدین و صابر و صبر از هر و دیون فرزند الهی لایستدین
 بحکمت هر کل بود است در در فرقی و هر کل ساعه بر بد و هر در
 بنده لایستدین و هر در فرقی و بعد از این حاضرین به بهیم و نظر
 ما فخر لایستدین و حکم بنده و در لایستدین و حاف لایستدین و احذر
 هر نفس مع و باطنی و هر لایستدین و انصرا و هر لایستدین و انصرا
 و غایت الایمان فرقی الایمان و فطوری روح عند در کاه و هر
 و بعد از این لایستدین و هر لایستدین و هر لایستدین و هر لایستدین

جبره
 قیام روح که بنده فرزند الهی

هذا الميثاق في حيز رت الايجاد كانك لن تجد له من اول دلائل خبر فخر
 ثم بشر لمن حمل فيها سفره واثبه له على طرقة الارض الطيبة
 فريده له شبه الكهنة لم يخرج فيها كل المبرزين والمخلصين ونقول الحمد
 لله رب العالمين ولو يتفارج العبد وفي رعرع هذا الوطن له
 ويريد ان يتفارج الى وطن الاخر ليدخل من هذه المدينة لمدينة الفنا
 الفناء عن نفسه وبقائه بالله وبالك فرجه المقام وهذا الوطن له
 على وجه السفر المحرك لغير نفسه دروجه حبه ودانية ربح
 فقلتم الفنا يكون في الارض لمن لم يكن شيا من كورادكن
 اخذ منه لاراد وجوه لا محالة عرفنا لك شمس ولبده لم نقانا
 المحور لانا نذكر اسراره هذه المدينة تفكر مالك الفوار الكثرة ثوق
 ايتها المقام اسراره لانا هذا المقام مقام تحب المشرق للعلم
 اصلاق وظهر اسرار انوار المحرر للحب الفارغ دهل يمكن للعلم
 وجوه حسن تحب المشرق او للظل بقاء عند ظهور الشمس او للحب

فانا
 نخرجوا له
 فريده له
 فريده له

عنه وجه المحبوب لا فوله نفسی سیده بل اسلك فرزند مقام شخص
 فرسوق الارض و غریبا و برادر و برادر و سگها و جملها با یکدیگر
 و لا غیر شده فناء فرموده و لطافه محرابه فرستاده
 لولا خوف من نفوسهم و خوف من خلیف بعدل لا یقر علیک بغیبت عن
 و لا فرادک ما یقریک الی هذه المدة حبس غفلة عن نفسك و هو
 و لكن صبر حیرانی الهه بامره و انه حق بجزایها برین بغیر حساب
 اذا ما شق لک وجهه لرد حاکم من نفس لمعانی و قل یا اهل الجنة البقا ان
 اسر عوا لدخول فی مدینه البقا ان ثم لم معارج البقا متفان
 و تقول ان الله و لا اله الا هو و من ذلك المقام ان الله علی ذنوبه
 اعظم الاثر بدخل فی مدینه البقا علی البقا و من ذلك المقام شیه
 ات لك نفسه علی كرسي الاستغفر رعتش الاستغفر اذا
 يظهر له حكم ما ذكر من قبل يوم يغفر الله كل امرئ نفسه فنيها من
 وصل الی هذا المقام و شرب من هذا الكأس السيف فريدها

بقا
تغفر ذنوبه و ذنوبه فرادته و شرب

الركن المحمد فان لك في هذا السفر لما استغرق في كبره انما يستمر
 فؤاده في كل ما سواد استبلغ في معارج البحار لا يبرر لها بقية
 ولا بقية ابد او يشرب عن كل سائل البقاء ويشفي في ارض البقاء
 ويظهر في هواء البقاء ويجالس مع بها كل البقاء وياكل من نعمته
 له ائمة من شجرة له ائمة الازلية ويكون من البقاء في البقاء
 البقاء المذكور وكل ما يكون في هذه المدينة لباقية ائمة لا يغير رتبته
 لو تدخل باذن له في هذه المدينة لعالية له ائمة له ائمة في قطب
 الرزاق بحيث لا تكف ولا تعرب ابد او كذلك فمراد بهما
 هذا كما في شجرة ما في كل ما فيها وبعاد في قوله له ائمة لاله
 لو اذكر لك بدائع اوصاف هذه المدينة من يومئذ في اخر الدنيا
 لا خسر له ما يفرح به فؤاده من هذه المدينة لطيفة الائمة ولكن
 يقول النفس الوقت في جعل الطالب في الاشارة الى سره في
 الاحجب من اذن من له المقدر في انحصار رتبته في الوحدة

فرقیات آنکه سرانجام ظهوره اسمع هذه المدة فی منزل من الغیب
 مع ملائكة المقربین العالین فطویر لمن یخیر بین بدیه وبقدر بقائه وانا
 کل بذلک آتون وبقول الحمد له اذ هو الحق ولا کل الیه مشعلیون
 ثم عرف بان الوصل لهذه المقامات دایم فر فر هذه الاسفار
 لوبیاله فر سبیل من کبر اذ غرور لیسک فر الجین ورجع الی قدم الاله
 من ان ان یعرف ذلک وعلامة الواصلین لمشاغبت فر هذه الاسفار
 ان یخضعوا بحم للذین امنوا به وایاته ویتجوا انفسهم للذین استقر
 الاله ودر خط حمله ویتجوا انفسهم للذین استقر واعلی
 امرهم عظمتهم لا یسم لوبیاله من الی غایة انفسهم فر سبیلهم الاله
 ووصولهم الیه لن یصلوا الا منقر الاله خلقت فر قد تم فلیف
 بقدر ان یتجوا من المقامات التی انزلت لهم واما خلقت منهم
 ولوبی فزون من الازل الابد لن یصلوا قطب الوجوه وکثر
 الوجوه لوزن من غیر منسب کجور عظمتهم وخطوط القدره ولبن بقدر

ان نزل بقاءه و كيف له مقامه و هو كان كذا في ملكها و سبب مجرورها
 فركرة لها و سبب في هواها و كيف بقدر خلقها بالاضداد ان يدخل في لها
 او بقربها و ان بقربها ليجرق في حجبين ثم علم بان هذا القدر العظيم له قطع
 مدد عن كل من في اسسوت و الارض لتقدم كل من في حجبان له كيف يصل اليها
 لها رب الارباب سبحانه له عما يقنون في نفسهم و تعا عايم يذكره في ان
 يتعارج له مقامه لهر لا عايمه فيما قدر له و بجه في قنينة ركب كحيت ياخذ زمام الا
 عنز هو لا و انا في كل صين يزاد في حجة سولا و قباله لبارك بحيت اركان سولا
 من شرا لهر چه و هو من سبب البعدي و كان له ملا اسسوت و الارض من اللؤلؤ
 المحملا و له من البصيرة و كيف يعينه ليدل في الارض لهر كان المقصود
 فيها و لو بجه لكان بغير ذلك فاعلم بان كذا من سبب ان لم يظهر له في قنينة الا
 و لا به ليعتد في ملك الايام لما كذا في العطا عن وجه الاسر و ما ظهر في العبا
 ثم لكان في الهفامات التي من سبب اعراضها لكان لاجلهم في سبب الغفلة و الاكبر
 لكل من على الارض فان من سبب ان برة من الهفامات كسبب في سبب في قنينة

نعم انه قد
 سبب في

۵۶

بر خواهر ابرار کلام حق
و خط صاحب منزل اقدس و عظم
طلب تخریب